

Nr 417.

Av herr **Svensson** i Ljungskile **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 227, angående förslag till förordning rörande förkortning av utbildningstiden för vissa värnpliktiga m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 227 till årets riksdag förelägges riksdagen ett förslag till förordning varigenom övningstiden för flertalet av de värnpliktiga, som under innevarande utbildningsår fullgöra sin värnplikt, skall förkortas med 30 dagar. Enligt förslaget skall denna förkortning av utbildningstiden ske utan att resultatet av utbildningen kvalitativt försämrats. Huruvida 30 dagar är den största förkortning som kan genomföras utifrån denna förutsättning undandrar sig givetvis vårt bedömande. Den i propositionen förebragta utredningen har i varje fall icke övertygat oss om att så är fallet.

Emellertid torde även denna förutsättning kunna ställas under debatt när det gäller en provisorisk förkortning av övningstiden i ett exceptionellt svårt läge. Även om någon mindre försvagning av utbildningsresultatet skulle bli en följd av en längre gående förkortning av övningstiden, så torde detta kunna försvaras med hänsyn till den vinst i fråga om ökat civilt arbete och sparade statsmedel som därigenom ernås. Enligt ett uttalande som statsrådet och chefen för försvarsdepartementet nyligen gjorde i andra kammaren, synes han själv hålla före att möjligheten till längre gående inskränkningar i övningstiden måste prövas. Om svårigheterna på arbetsmarknaden komma att bestå eller öka, kan det enligt vår mening bli nödvändigt att redan innevarande sommar ytterligare förkorta övningstiden t. ex. genom längre skördepermission än nuvarande bestämmelser tillåta.

Det synes oss med hänsyn till det ovan anförda vara lämpligare att riksdagen lämnar Kungl. Maj:t en längre gående fullmakt än försvarsministern begärt. År 1919 då läget i många avseenden liknade det nuvarande, valde man den utvägen att värnpliktiga av 1918 års klass fingo befrias från den tjänstgöring som värnpliktslagen stipulerade »i den omfattning Konungen bestämmer». (Kungl. Maj:ts prop. nr 7 vid 1919 års urtima riksdag.) Det torde inte föreligga någon som helst risk att även nu lämna Kungl. Maj:t en fullmakt av denna innebörd. Därmed har Kungl. Maj:t frihet att pröva möjligheten till längre gående inskränkningar samt att därvid taga hänsyn till den allmänna ekonomiska utvecklingen.

Med stöd av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen måtte vidtaga sådan ändring i förslaget i Kungl. Maj:ts proposition nr 227 till förordning rörande förkortning av utbildningstiden för vissa värnpliktiga, att värnplikten må kunna förkortas i den utsträckning Kungl. Maj:t bestämmer.

Stockholm den 6 maj 1947.

Wald. Svensson.

Filip Kristensson.

Manne Ståhl.
